

YOL GEDİRƏM

Dodaqlarımda təbəssüm,
Bəbəklərimdə ümid və qürur,
İçimdə ağlamaq ehtiyacı...
Yol gedirəm, yorulanadək.

Ovcumda sirr,
Barmaqlarımda qabar,
Ürəyimdir... varım-yoxum
Yol gedirəm, saplağından qırılanadək.

Saçlarımda rüzgarım,
Ruhumda ana laylası,
Başımda məğlub eşqim
Yol gedirəm, sinəm qaralanadək.

Önümdə silsilə dağlar,
Sərt qayalar, soyuq dəniz
Qərib canla, bu tək cana, qürub çağı
Yol gedirəm, öləziyib saralanadək.

Arxamda sarp enişlər,
Çiynimdə Günəş tayası,
Ağuşumda Jaləm və titrəyişim...
Yol gedirəm, yol olanadək.

DÖYDÜM QAPINI

Şəngülümsüz, Şüngülümsüz
bir Məngülüm var, bir bəmbəyaz gülüm var.
Qürbətdən gəlirdim.
Döydüm qapını, utana-utana.
Oxudum mahnımı, mən yana-yana:
- Məngülüm! Açı qapını, mən gəlim.
Döşümdə ağrı getirmişəm,
başımda təzyiq...
Buynuzlarım ki, yoxdur?
Olsaydı, ot yox,
At gətirərdim, həyat gətirərdim,
at ucalıqdır, həyat - qanadlı bir nağıl!..
At gətirərdim, həyat gətirərdim.

FIRLANĞIC

Bu balaca qız,
bu balaca gəlincikli
bu balaca qızciğaz
məndən sonra da
olacaq.
Bu balaca qızın könlünü oxşayanlar da
olacaq,
Bu balaca qızın xətrinə dəyənələr də ola-
caq,
Bu balaca qızı sevib bəyənənlər də ola-
caq.
Bu balaca qız gəlin olacaq, yep-yekə
ana olacaq.
Bu balaca qızın balaca-balaca doğruçu
gəlincikləri olacaq.
Evi də olacaq, vargəl edəcək, vaxt tapın-
ca gizlicənə ağlayacaq.
Divarlardan leşgər-leşgər qəm yükü, ay-
rılıqlar boylanacaq...
Evinde, əlləri belində, bir hökmüran ər
də dayanacaq,
bu leşgərin üstündən elə hey quylana-
caq!
Bu balaca qız, bax beləcə qarıyacaq, nə-
nə olacaq.
Aman Allah! Bağ-bağçası, qönçələri, bü-
tün güllər solacaq!..
Bu balaca qızın toxunmayın qəlbini!
Bir gün, bir gecə,
ömrün hansısa astanasının
hansısa bir sonuncu pilləsində
Elə
sonuncu dəfə durub dayanacaq.
Astananın başlanğıcında
başqa gəlincikli
başqa balaca qızciğaz
kəpənək donunda
qanad çırpıb fırlanacaq...

BOŞLUQ

Bomboş bir səssizlik,
bomboş...
Boşluqda nə sevgi, nə nifrət, nə səadət,
nə hiss, nə səs!
Atlıydım. Bəs hanı? Qamçım vardı, bəs
hanı?
Atım sizə qalsın. Qaytarın qamçımı!
Qamçılamaq istəyirəm
bu boşluğu!

AY LOLO

Ay lolo,
bir yağışa bulandım,
Ay lolo,
avara tək dolandım.
Ay lolo,

çək əlini başıma,
Ay lolo,
Heç ağlayıb dolandım?

Ay lolo,
Sevinəndim, güləndim,
Ay lolo,
bir sevgiyə büləndim.
Ay lolo,
Gül bağçamı aldılar,
Ay lolo,
yağış olub çiləndim.

Ay lolo,
Qurutdun bu dəryanı,
Ay lolo,
od hanı, büryan hanı?
Ay lolo,
tutuldu ki gözlerim,
Ay lolo,
İtirmişəm dünyanı.

Ay lolo,
İndi mən hara gedim?
Ay lolo,
haram var, hara gedim?
Ay lolo,
Qəribəm, bir yol göstər,
Ay lolo,
Hansı diyara gedim?

OX, XUDAVƏNDİN DİVANƏ MƏXLUQU!

Qayıtma, qartal, qayıtma!
Qayıtma, qoca qartal, qayıtma!
O qaya daha səninki deyil!
Artıq orda
sənin çetirli yuvanda
çil-çil... ala qarğalar
yumurtalar qoydular.
Qayıtma, qoca qartal,qayıtma!
Pərişan olarsan.
Axı yuvan indi orda -
dağınıq... və məşum!..
...Ox, Xudavəndin divanə məxluqu,
Asimanda bir zaman
Vıyıldayan ən hündür havalı!
Yox, qayıtma! Dərd verər sarsıntı.
Axı sənin çəpərsiz o Qaya Məskəninə
Özəlləşdirdi artıq qarılıtlar hasarı!-
...Bəli, bəli, başdan-başa vahimədir,
Qar-qardan savayı qandıqları
olmayan həyat bihudələri!
...Oy, qartal!
Qayalar füsunu!
Elə məhzun zillənmə! Binəval!..
Yoxdur daha sənənin o Ulu Yuvan!
Ağlatma!..
Ağlatma qoca qartal!..
Ağlatma...

NIYƏ GƏLDİM?

Nilufərlər solan çağı
Mən bu gölə niyə gəldim?
Niyə axı bura gəldim?
Gəlmişdimse niyə gəlib
Niyə getdim?
Ah, bilən yoxdur
bağrım başı nədən belə
böyük-bölük?
Nədən axı qəmgin olur
Könül belə o göl sarı?
Bəs nə üçün çıxdım getdim
Nilufərlər solan çağı?

APAR MƏNİ, APAR

Mən gedirəm axar çaya deyəm ki,
Mənim sadiq yarım ol,
Al məni də qoynuna,
apar get.

Mən gedirəm axar çaya deyəm ki,
Mən burda dərxişəm, ögey kimiyəm
sanki.
Apar məni uzaqdakı məcrana,
Ört üstümü çinqil-mərcanlarınla,
Apar, get.
Könül yaman sıxılır...

Apar get, ən dərin dərəcəyə
O sözü də...pıçıldadı sən ona.
De ki, asimanla aranızda qalacaq
Mənim sənə sonuncu dediklərim.

Apar get...
Apar, apar,
Yadlardan yorulmuşam, aşçıyan ol,
Sərinlik istəyir can...
Apar, məni də apar!

Daha könül qəhr edir.
Apar, apar!
Axar çay...

MƏNƏ SOYUQDUR, GÜNƏŞ...

Günəş!.. Mənə soyuqdur
Axı mən qütbə gedən tək gəminin
məzlum mənzərəsinə dözümsüz oluram.
Axı üşüyürəm mən hərdən
azad qanad yoluna atəş açan
zalım ovçu üzündən.
... Günəşim! Tez-tez rüyalarımıdasan!
Bir dəfə də xəyalımda
səninlə öpüşəndə,
qucaqlaşmışdım:
Məhvəşim! Atəşim! Sahib durl!..
Məşum toxunur hər şey.
Çək məni, apar məni.
Apar, apar!.....
Yerdə mənə yaman soyuqdur, Günəş!

ƏNDƏLÜZ BÜLBÜLLƏRİMİ XATIRLADIM

Ötmə bülbül, boynun yaman yorulur,
Ötmə, sən Allah, ötmə,
Gizlənqaç oynama sən mənimlə,
sitem olur sinəmə.

Bülbül, uç gəl, uç gəl otur yanımda
Gəl bir az da oxu sən -
Oxu!.....
Oxu, yadıma salım dünyanı.

Bülbül, dön gəl, ölərəm.
Mən axı bir zaman
ən gözəl cəhcəhli
əndəlüz bülbüllərimi dinlədim.

Naz eləmə, oxu sən,
bir günlük aldat məni,
aldat mənim bu intizar könlümü.
Elə bilim ki yenə o gözəllik çənində,
əndəlüz bülbüllərimin
füsunu içindəyəm...

OY, QƏLBİM, KƏDƏR MÜLKÜM!

...Əl çəkməyir
ləngər döyən lal sükut,
qısılib məhəccərə.
Öndə mənim üçün də
vədəsi şirintəhər...
yeni əsarət toxuyur.
Fəraqın ağrı
sı bu!
Bürünüb canımıza.
Oy, qəlbim, kədər mülküm!
Öldürəcək lal sükut
bir gecə
bizim ikimizi də...

XƏYALAT

...Axsamüstüdür indi,
Qaya daşına əyləşib
Bayaqdan fikirləşirəm;
Niyə mənim sirdaşım
Elə yalnız öz bağrım?..
Və niyə axı baharın gözəl çağı
əhval belə dağınıq?..

QÜRBƏT NAĞILI BİLDİM

Qürbət nağılı bildim,
yaş parlayan an ilə
dan yerinə millənən
bir laməkan ah arası
sabit duran sükutu.

Həmdəm bir ağrı bildim,
ağaran toran ilə
mükəddər simlər arası
tək uçan leykək lələklərinin
fağır qağıltılarını.

NEYSANDIR

Neysandır...
Baharın əhsanıdır,
qoy yağsın!
çıppıldasın kollarda,
sakit etsin
yalqız kahaları da,
dualarda bulunsun onlar da.
...Mən də belə, qiblə bilim
yağmuru,
Burdan heç tərpenməyim!..
Qoy yağsın...

DÜNYA ÇIXIB YADIMDAN

Tanrım, bağışla məni,
dünya çıxıb yadımdan.
Heç bilmirəm səmə harda, yer harda?
İnsanlar hardadır, mən harda?
Təkcə İsa Məsihin
Çaharmıx edamında o saralan çöhrəsi
Asılıb eyvanımdan, çökür bəbəklerimə,
Çəkilmir xəyalımdan.
Bir də ki, zavallının
“canım ölümçül dərəcə kədərlidir”-naləsi!
Nisgil təbili döyür mənim
mütəəssir... qulaqlarımda...

ƏCƏBA

Günəşi də qıpqırmızı su içində
yola saldı gözlerim.
Əcəba, daha nəyin bəhsini
vuracaqmış mənimçin
Günəşdən sonrakı
arı vizilliləri?
Nəyi anladacaqmış
qürubda boş qalmış
su kimi...
sərab kimi
bu ıssız qərib çöl?
Əcəba?

QÜBBƏDƏ NƏ ŞAHANƏ SÜZÜRSƏN, ŞAHİN QUŞ

Qübbədə
Nə şahənə süzürsən, şahin quş?
Bir az yerə yovuq uç,
leysan var buludlarda, göyçəyim,
sellənər...aşib-daşib, əzə bilər...
Mənim isə heyfim gəlir
şahənə uçuşuna,
həm də mən
sənə qəlbən aludə,
Şahin quş!
Sənə dair bir şərqim də bunu deyir.
Eşitsən, şadman olarsan,
bir az yerə yovuq uç,
Unudaq böyük əziyyətləri!
Şahin quş!..
O şərqini birlikdə dinləyək...

■ Nurəngiz GÜN

6 iyun 2015

WWW.KASPI.AZ

ŞEİR
15